Mizah

(Milli Mücadele) münakaşalarını dinlerken

Mâlûl Gazi— Milli Mücadeley biz de iştirak ettik, amma lâfı etmiyoruz.

FIKRALAR

İdeal koca

İsmi ve hatta resmi lâzım olmayan profesörlerimizden biri o sene Ün versiteden mezun olan gençlere bir veda konferansı veriyordu:

— Yarın artık hepiniz hayata atılacaksınız, evleneceksiniz, bir yuva sahibi olacaksınız. Size baba nasihatim olsun: karınıza karşı kibar davranın. Bir yere gideceğiniz zaman karınızın hazırlanması uzun sürerse sakın kızmayın. Bir köşeye oturup elinize bir kitap alın, okuyun. Bunun muhakkak faydasını görürsünüz. Ben bütün öğrendiklerimi bu sayede karıma borçluyum!

İstisna

Yeni Sabah sahibi Cemaleddin Saracoğlunun kalbi kadar eli de açıktır. Bundan beş sene evvel yeni tanışdığı birisi kendisinden beş lira borç almıştı. O günden sonra birbirlerine bir daha rastlamamışlardı.

Geçende köprü üstünde karşılaştıkları zaman Cemaleddin ötekini kolundan tuttu:

— Beni tanıdınız mı? dedi.

Borclu:

— Ben bir kere gördüğüm çehreyi bir daha hiç unutmam, diye cevap verdi. Fakat size istisnaî bir muamele tatbik edebilirim!

Para ve Saadet

Meshur milyonerlerimizden biriyle "Değişmez gelirli" öğretmenlerimizden şair Halit Fahri Ozansoy para ve saadet mevzuu üzerinde konuşuyorlardı. Milyoner sözü tatlıya bağlamak için:

— Esef etme, birader, dedi. Para ile saadet olmaz.

— Yok canım...

— Evet... Meselâ on milyonu olan bir adamın, dokuz milyonu olan bir adamdan daha mesut olduğunu iddia edebilir misin?

Milyonlar

Ethem İzzet Benice, tevzie tâbi gazetesinde günlerdenberi makaleler neşrediyor. Doğan Nadi'nin milyonlarını Halk Partisine vermesini istiyordu.

Geçen gün, biri Doğan Nadi'ye telefon etti:

— Efendim, dedi. Müşkûl vaziyetteyim. Oğlumun pabucu kalmadı, lütfen yardım edin de ona bir pabuç alayım.

Doğan, hiç tanımadığı bu adama cevap verdi:

— Emredersiniz, dedi. Yalnız, bu ricanızı lütfen bir kere de Ethem İzzet'e tekrarlayınız, çünkü ben milyonlarımı kendi emrine tahsis ettim. Yani, benim namıma o parayı tasarruf ediyor. Malumâliniz, parti meselesi.

Az. Öz:

Hüda Hafız!

Dört buçuk milyon liralık ithalât eşyası, tüccar tarafından, gümrükten çekilmiş.

Nerede bu eşya?

Tevzie tâbi.

Tevzi nedir?

Bakan verecek.

Bakan nerede?

Tetkik seyahatinde

Ne zaman döner?

Allah bilir.

Desene.. İthalât malından halkın istifadesi Allaha kalıyor.

P.

Hayali piyes

Modern muharrirlerimizden Fikret Âdil Şehir Tiyatrosuna geldi. Rejisör Muhsin Ertuğrul'u buldu:

— Efendim, dedi. Ben yeni tarz bir piyes yazdım. Eseri kendim oynayacağım. Hemen hemen hiç dekor yok. Birinci perdede sağ tarafta oturuyorum. Seyirci beni lokantada yemek yiyor farzediyor. İkinci perdede sol tarafta oturuyorum. Seyirci eve geldiğimi farzedecek.

Muhsin Fikretin sözünü kesti:

— Anladım, dedi. Üçüncü perdede de siz karşınızda seyirci olduğunu farzedersiniz!

Semer

Bir ziyafette dâvetlilerin önüne birer sert biftek vermişlerdi. Herkes zorla kesip parçalamaya çalışıyor, ağzına atabildiği lokmaları da dakikalarca kemiriyordu.

Ev sahibi, işi alaya dökmek için:

— Size bir sürprizim var, dostlar, dedi. Yediğiniz, eşek etiydi!

Misafirlerden inceliğiyle meşhur Hıfzı Nalbantoğlu derhal atıldı:

— Farkındayım! dedi. Bana semeri gelmişti.

Mizah

Önümüzdeki sayısını fevkalâde olarak çıkarıyor

Bu YILBAŞI nüshasında eserlerini göreceğiniz imzaları veriyoruz:

REFİK HALİT
ERCÜMENT EKREM
FARUK NAFİZ
R. CEVAT ULUNAY
İ. GALİP ARCAN
İHSAN HAMAMİ
SERMET MUHTAR

DOĞAN NADİ
BURHAN FELEK
SELAMİ İZZET
VASFİ RIZA ZOBU
NİZAMEDDİN NAZİF
SADUN GALİP SAVCI
VAHDET GÜLTEKİN

ERTUĞRUL ŞEVKET
★
CEMAL NADİR
İHAP HULUSİ
RATİP TAHİR
MÜNİF FEHİM
RAMİZ

SAYI: 24 CİLT: 1 Fiatı 15 Kuruştur 20 ARALIK 1946

Mizah

Sahibi:
RAMİZ GÖKÇE

ABONE:
Seneliği 750, altı aylığı 375 kuruştur.

Posta Kutusu: 255

o CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK, TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI o

Ney

Seksenlik Galata Mevlevihanesi Baş Neyzenini bir düğüne çağırmışlar. Orada ney çalmasını rica etmişler, fakat kafalar bir haylı çekilmiş olduğu için dinleyen olmamış. Buna alınan koca sanatkâr, bir biçimine getirüp sokağa fırlamış ve içinde bir müşteri bulunan koltuk meyhanelerinden birine dalmış.

Gelen karafakiden bir kadeh çektikden sonra sanatkârlık gururunu tatmin etmek, bir : «Bravo » almak için neyini üflemeğe başlamış, bir Dügâh taksim yapmış. Bitince : dip masada eli şakağında oturan müşteri, başını iki yana sallamış :

— Ah, efendim ah ! demiş. Dügâh !

Dede sazdan anlayan birisine rastladığı için memnun. Bir kadeh daha çekmiş, bir de Segâh'tan taksim yapmış. Bitince herif gene masaya vurmuş :

— Ah, efendim ah ! Dügâh..

Hoppalâ. Fakat Neyzen, bütün hüsnü niyetile hareket etmeğe kararlı.

— Adam, diyor. Biraz baskın sarhoş. Kararlara dikkat edemedi, yanıldı.

Bu sefer Acemâşîran'dan bir taksim yapıyor. Bitince herifde aynı nakarat :

— Ah, efendim ah ! Dügâh...

Dede hemen ayağa fırlayor :

— Yahu, diyor. Birinciyi anladın. İkinci de : « Hadi sarhoştur, kararlara dikkat edemedi ! » dedim. Fakat, bu Acemâşîranın Dügâhla hiç bir alâkası yok.

Herif, şaşkın şaşkın onu süzmüş :

— Yahu, demiş. Benim Dügâh isminde âşık olduğum bir kız var. Sen çaldıkça aklıma o geldi. Yoksa, ben makamdan filan anlamam. Sen düdüğünü ottürmene bak !

Dede bu cevabı alır almaz, neyini dizine vurduğu gibi kırmış, atmış.

İnsan, anlaşılmadığı yerde bihuzurdur. İlim, cehle karşı müdafaa edilemez. Aceba, hükûmetin aldığı iktisadî tedbirleri biz mi anlamıyoruz ? İş böyleyse, bari onlar, şu Dedenin celâdetini gösterseler !...

Mizahçı

Milletler, nihayet anlaşıyorlarmış:

Sulh perisi — görenler mâaşallah desin, hasbe, bana doğru bir adım daha attı!

ZURNADA PEŞREV

Tesirli İlâç

o

Yazan: **Ertuğrul Şevket**

Belki, siz de okumuşsunuzdur, gazetelerde şöyle bir havadis var :

« Alman alimleri, donmuş insanların koyunlarına genç kız sokarak tedavi ediyor ve kurtarıyorlar ! »

Hani, sarhoşların ağzında bir söz vardır : « Çivi çiviyi söker », derler de ayılmak için bir kadeh rakı daha içerler... Onun gibi bir şey.

İstermisiniz ? Bu ilim gitgide gelişsinde, her nevi hastalığa tatbik edilmeğe başlansın. O zaman düşünün şu garip dünyanın halini ?

Meselâ, sıtmaya tutuldunuz. Doktor gelip muayene ediyor, bir reçete yazıyor, karınıza veriyor. O, bu reçeteyi yaptırmak için eczahaneye gideceği yerde konuya komşuya baş vuruyor, kanlı göz yaşları döküyor :

— « Aman ! diyor. Kocam çok hasta. Doktorun verdiği reçeteye nazaran, onyedi yaşını üç gün geçmiş bir kıza ihtiyaç var. O, koynuna girecek, bir kaç saat kalacak, kocacığım da pirüpak olacak ! »

— Aç yattım diyorsun amma, dün akşam seni sarhoş görmüşler...

— Ne yapayım efendim? borç veren yalnız meyhaneci kaldı.

Bucak Kongrelerindeki münakaşalardan ilham :

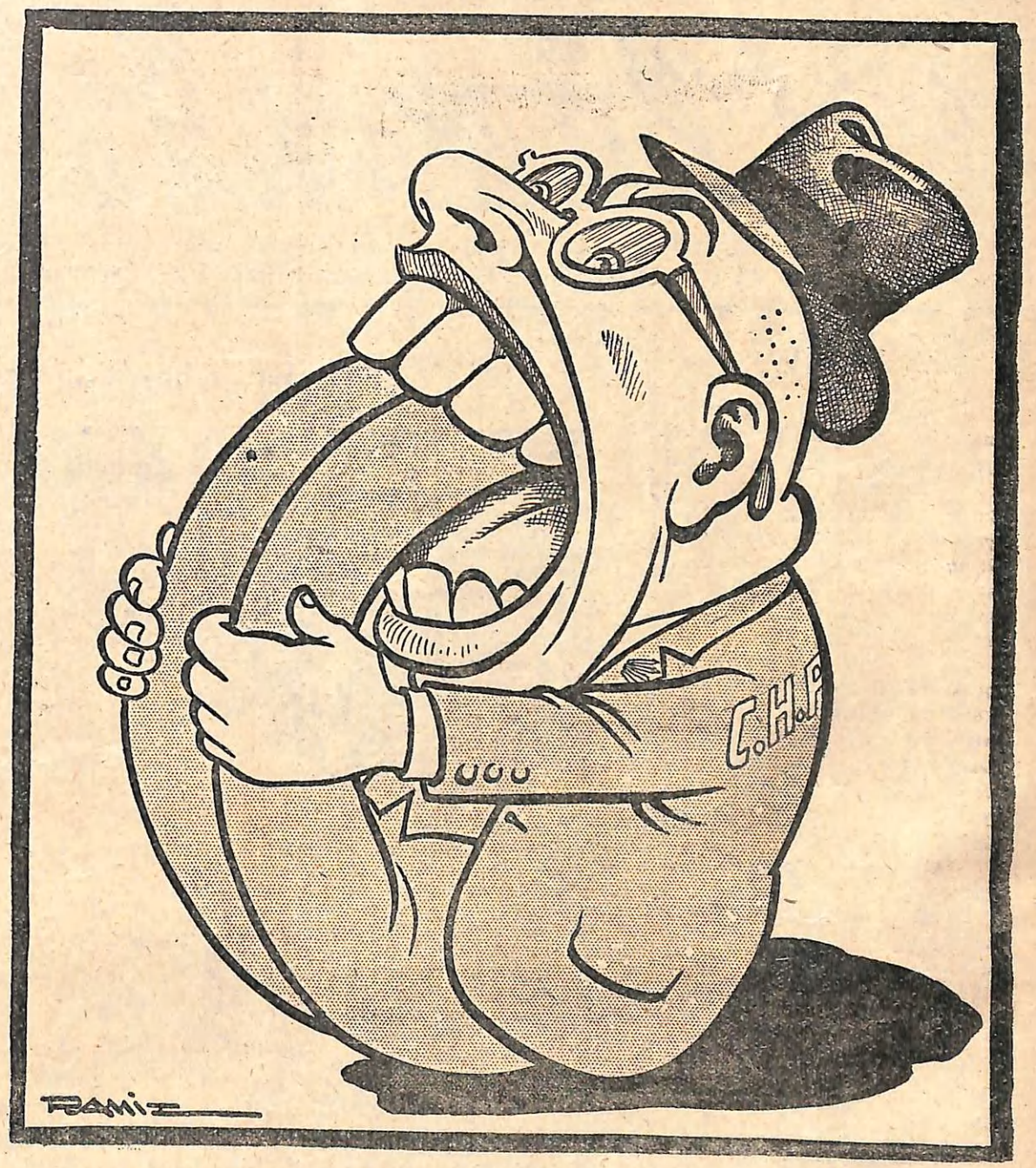

— Bu, ne Garden Parti, ne Kokteyl Parti... Âzası tarafından yenilmeğe başlanan Parti!

Efem ne buyurulur ?

O karımız ki : Sokakta, tramvayda, sinemada eli yüzü düzgün bir tazeciğe yan gözle baksanız kıyametleri koparır, size dünyayı zindan ederdi... Şimdi sağa sola baş vuruyor, araya adamlar koyuyor, paralar vadediyor, yalvarıyor, yakarıyor, onyedi yaşını henüz geçmiş bir kızcağızı buluyor, kendi eliyle, kendi rızası ile koynunuza koyuyor ve üstelik te dualar ediyor :

— Ah kocacığım, şifalar olsun İnşallah !

Bu iş tekâmül edecek olursa mutlaka Ceza kanununun maddelerini de tadil etmek lüzumu ortaya çıkacak. Öyleya, yanına aldığın bir genç kızla sokakta öpüşürken : « Halkın ârû baya hislerini rencide ettin ! » diye polis yakana yapışamıyacak. Belki hastasınız da ilâç alıyorsunuz. Değil mi ? Oooh, kekâ ki kekâ !

Artık temaruzların adedini, çeşidini siz düşünün !

Meselâ canımız on dokuzluk bir kızla mı yatmak istedi ? hemen ansiklopediyi açın bakın.

Faraza, bacaklardaki mafsal ağrısına bu yaştaki elâ gözlü bir kız iyi gelirmiş.

Siz eve ayaklarınızı sürüklüye sürüklüye giriyor inildiyen bir sesle karınıza sesleniyorsunuz :

— Vay, vay ! Aman dizkapaklarım !

Aradan yarım saat geçmeden ilâcınız ayağınıza geliyor. Gürültüsüz, patırdısız, kavgasız, döğüşsüz muradınıza nail oluyorsunuz.

Tabii bu arada bazı yanlışlıklar da olmaz değil. Duyuyorsunuz ki : Bronşite yirmibirlik sarı saçlı, mavi gözlü bir nazenin iyi gelirmiş. Siz de bir aksırık, bir öksürük. Göğüste bir hırıltı.

— Hanım, diyorsunuz. Ben bronşit oldum. Acaba ne yapsak ?

Bunun için de doktora gidilmeza. Karınız hemen ansiklopediyi açıyor, bronşit bahsını okuyor : Meded Allah ! yetmiş beşlik bir ihtiyarla yatmak lâzım. Tabii, yabancıya ihtiyaç yok : Çaçaron kayınvalideniz koynunuza giriyor.

Bu kabil yanlışlıkları melhuz olmakla beraber, yeni keşfe diyecek yok. Yalnız Allah ömür versin de bu günleri görelim.

Fakat aklımı bir nokta kurcalıyor : İstermisiniz kadınları iyi etmek için de genç erkeklerden ilâç yapmağa kalksınlar... Ha, ne dersiniz ? O zaman... zannederim, o zaman elbirliğiyle hepimiz şifayı buluruz.

Erkek — Hastalıklı diye, İstanbul'a haricden tavuk idhali yasak edilmiş.

Kadın — Yerli piliçlerin kıymeti artıyor desene!

O

Çarıklı Erkânıharp

Habeşistan harbi esnasında bir İtalyan subayı, esir alınan Habeşlerden birini sorguye çekmişti:

— Siz niçin çarpıştığınızı biliyormusunuz? diye sordu.

Habeş:

— Tabii biliyorum, dedi. Ekmeğimizi kurtarmak için.

İtalyan azametli bir tavırla güldü:

— Demek bu kadar âdi bir şey için çarpışıyorsunuz ha? Halbuki biz şeref için çarpışıyoruz.

Bu sefer gülmek sırası Habeşe geldi:

— E, ne yaparsınız, dedi. Herkes muhtaç olduğu şey için çarpışır?

Haftanın İlhâmı

Demokratların Gazeli

Felek envâ-ı cefâ kılsa da vicdanımıza
Ârız olmaz yine bir zelzele îmânımıza

★

Hem ederler bize bir hayli eziyyet tertîb
Hem de derler ki muhalifler okur cânımıza

★

Fakat efkâr-ı umumîyye görüb hâlimizi
Şarkılar nazmeder ahvâl-i perîşânımıza

★

Hasmımız buzlu sular döksa de bardak dolusu
Deşt ü deryâyı tutan ateş-i hicrânımıza

★

Gece gündüz yeniler gönlümüzün şûlesini
Kem nazar değmeye Ken'ân ü Koraltânımıza

★

Şahsa fâik görünür fırka'lar ammâ millet
Fırkalardan daha fâik gelir ihvânımıza

★

Gerçi tercîh ederiz fırkayı eşhâsa fakat
Halkı üstün tutarız fırka-i zîşânımıza

★

Milletin memleketin şenliğidir maksadımız
Böyle kaydeylemişiz defter ü divânımıza

★

Sona ersin hele bir gördüğünüz kördöğüşü
Bizi anlar o zaman gelmiş olan yânımıza

★

Şimdi bir şâir-i mecnûna mukabil o zaman
Bin gazel-hân atılır top gibi meydânımıza

Deli Ozan

İstanbul Valisi — Ankara'dan sana, Elektriği, suyu ucuzlatan kararlar getirdim, haydi yüzün gülsün!

İstanbul'lu — Hı hı hı hı!!!!

Fayda

On senelik evliydi. Bekâr arkadaşları:

— Anlat bakalım, dediler. Bu müddet zarfında evlilik hakkında vardığın kanaat nedir?

On yıllık evli içini çekti:

— Vardığım bir tek kanaat var, dedi. İnsan birşey öğrenmese, hiç olmazsa, karısının nasıl bir adamla evlenmek istediğini öğreniyor.

Salgın

Hekimler Birliğinde meşhur doktorlarımızdan E. E. meslekdaşlarına konferans veriyordu:

— Arkadaşlar, dedi. Bütün tıp âlemi için en büyük tehlike arzeden bir şey vardır ki, eğer salgın haline gelirse hepimiz iflâs ederiz.

Diğer doktorlar hayretle baktılar.

Konferansçı devam etti:

— Bu tehlike nedir, biliyor musunuz? Sağlık.

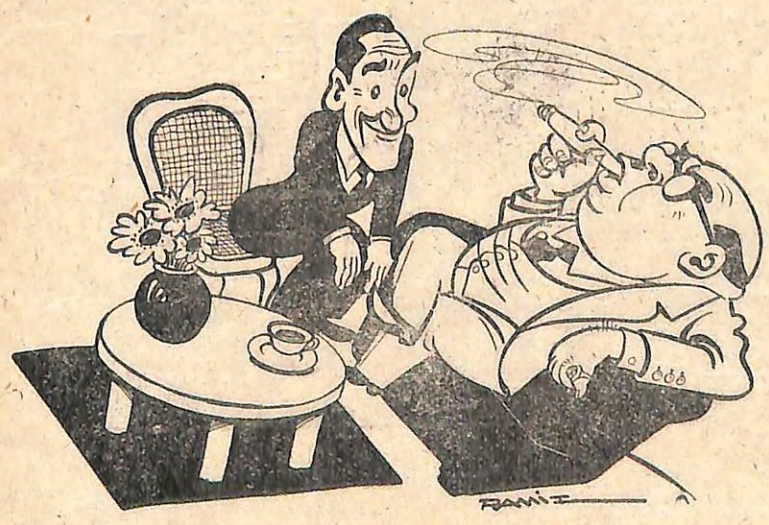

Müracaatçı — Müsaade ederseniz, sayei âlinizde iki gün rahat edeyim.

Yeni zengin — Açık söyle, beş lira mı istiyorsun, yoksa kızımı mı?!

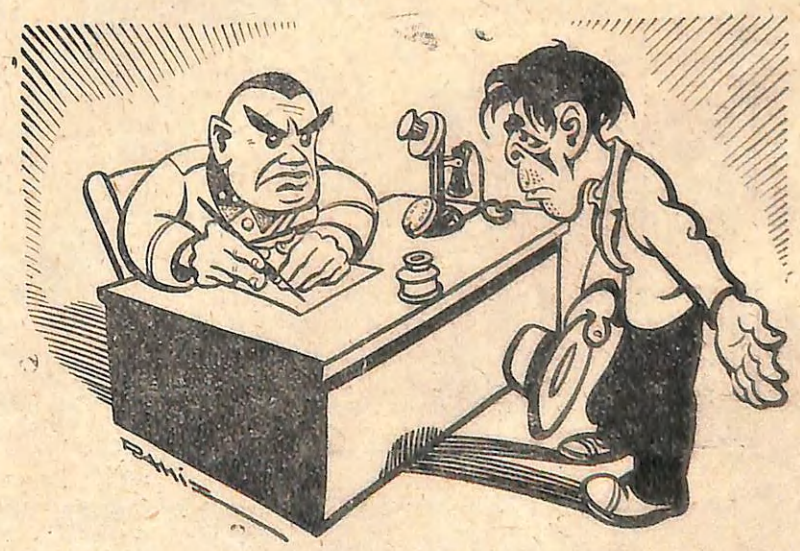

Komiser — Sen zarfcı imişsin?

Sabıkalı — Yanlışlık var bayım, ben zarftan ziyade mazrufa ehemmiyet veririm!

Erkek — Eğer buhran böyle devam eder, tazyik de artarsa, yeni sene içinde muhakkak bir harp çıkabilir...

Kadın — Hangi devletle ?

Erkek — Zatı devletinizle !

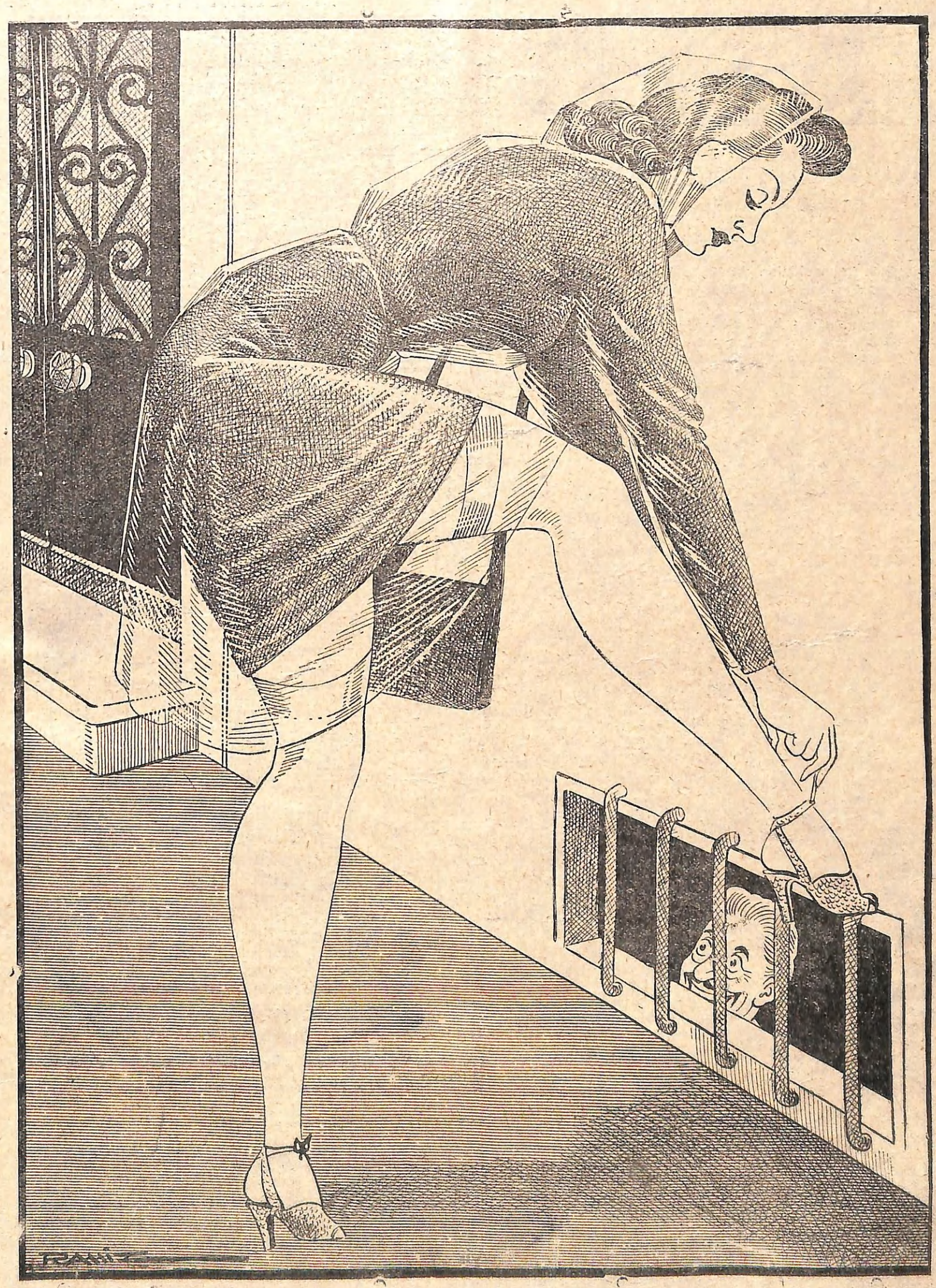

Aşağı katın kiracısı – Bir de bizim kat için manzarasız derler!

7 Gece 7 Gündüz

Cemaziülevvel Bahsi

Yazan: PALAZ

Aman Yarabbi, gazeteler bu hafta yine İnhisarlar idaresile, adam akıllı rekabete koyuldular. Sizi bilmem amma, ben sayın refiklerimizi gördükçe, içkiye, miçkiye hiç lüzum olmadan, bayağı sarhoşa dönüyorum. Ortaya neler atılmadı, neler çıkarılmadı, neler yazılmadı, neler,... vesika, vesika üstüne; ittiham, ittiham üstüne !

— Millî mücadele sırasında sen nerede idin ?

— Ben Ödemişte idim amma orada vazifem vardı. Asıl sen nerede idin ?

— Ben M. M. gurubunda çalışıyordum.

— Sen o grupta yoktun !

— Sen de Ödemişte değildin. Rodosta İtalyanlara ot satıyordun !

— Ya... bu İtalyan ve Yunan pasaportları ne olacak ?

— Ben onları vazife görmek için almıştım.

Velhasıl aldındı almadındı, çalıştındı, çalışmadındı... bir kıyamettir kopuyor. Sonu neye varır, bilmem. Fakat, tabiri malûm olmakla beraber kendisi belki bilinmez diye şu hikâyeciği tekrar etmenin sırası : Vaktile Defterî Hâkaninin mahzen evrakında küçük bir memur çalışıyormuş. Beş on kuruş maaşlı fakir bir adam. O zamanlarda aylar tabiî Rebiülevvel, Rebiülahir, Şaban Ramazan falan diye hep arabî usul üzere. Mahzen evrakta torbalar ayırmışlar üstlerine ay isimlerini yazmışlar, evrakı ona göre tasnif ederlermiş..

Bizim ufak memur, bir gün, bu Amerikan bezi torbalardan, bir tanesini boş bulmuş tutmuş aşırıvermiş. Evde kendisine bundan bir don kestirmiş.

Aradan zaman geçmiş. Tabiî kimse farkında bile değil. Bir torba fazla, bir torba eksik ehemmiyeti yok. Ancak adamcağız günün birinde hamama gidecek olur. Orada bulunan arkadaşları adamın taşıdığı Cemaziülevvel markalı donu görünce, fakirin üstüne çullanmışlar, söylemedikleri lâf kalmamış.

İşte « biz onun Cemaziülevvelini biliriz» lâkırdısının hikâyeceği. Gazetelerimizde görülen «Sen iştirâk ettin, ben etmedim» kavgaları bana bunu hatırlattı. Bir yandan da kendi kendime sevindim. Öyle ya.., demek başka hiç bir kusurumuz yokmuş. Her iş yolunda; çünkü, eğer aksi olsa, elbette herkes evvelâ şimdiki kusurları düzeltmeğe çalışır. Ancak, onlar halledildikden sonra, günü geçmişleri tazelemeğe kalkardı.

Güzel fıkralarile maruf arkadaşımız Bal Mahmut yeni bir şey anlatıyor : Bir hacıağa karısını ilk defa İstanbula getirmiş ve doktora götürmüş. Adam dışarıda. Kadın doktorun yanına girmiş ve derhal gerisin geriye çıkmış :

— Bey, doktor bana soyun diyor.

— Sen doktorun dediğini yap!

Kadın tekrar muayene odasına girince, doktor :

— Hanım size soyunun dedim, ne duruyorsunuz ?

Kadıncağız saf saf sırıtmış :

— Doktor bey, demiş, ben utanırım. Evvel siz soyunun. Ne olur ?

Bu münakaşalar böyle giderse, Mecliste bir soyunmadır başlayacak mı acaba ?

— Ucuzluk başladı dedilerdi de inanmamıştım. Dört bin liralık iğne üçbin sekizyüze inmiş.

— Aman kocacığım, bu fırsatı kaçırmıyalım !

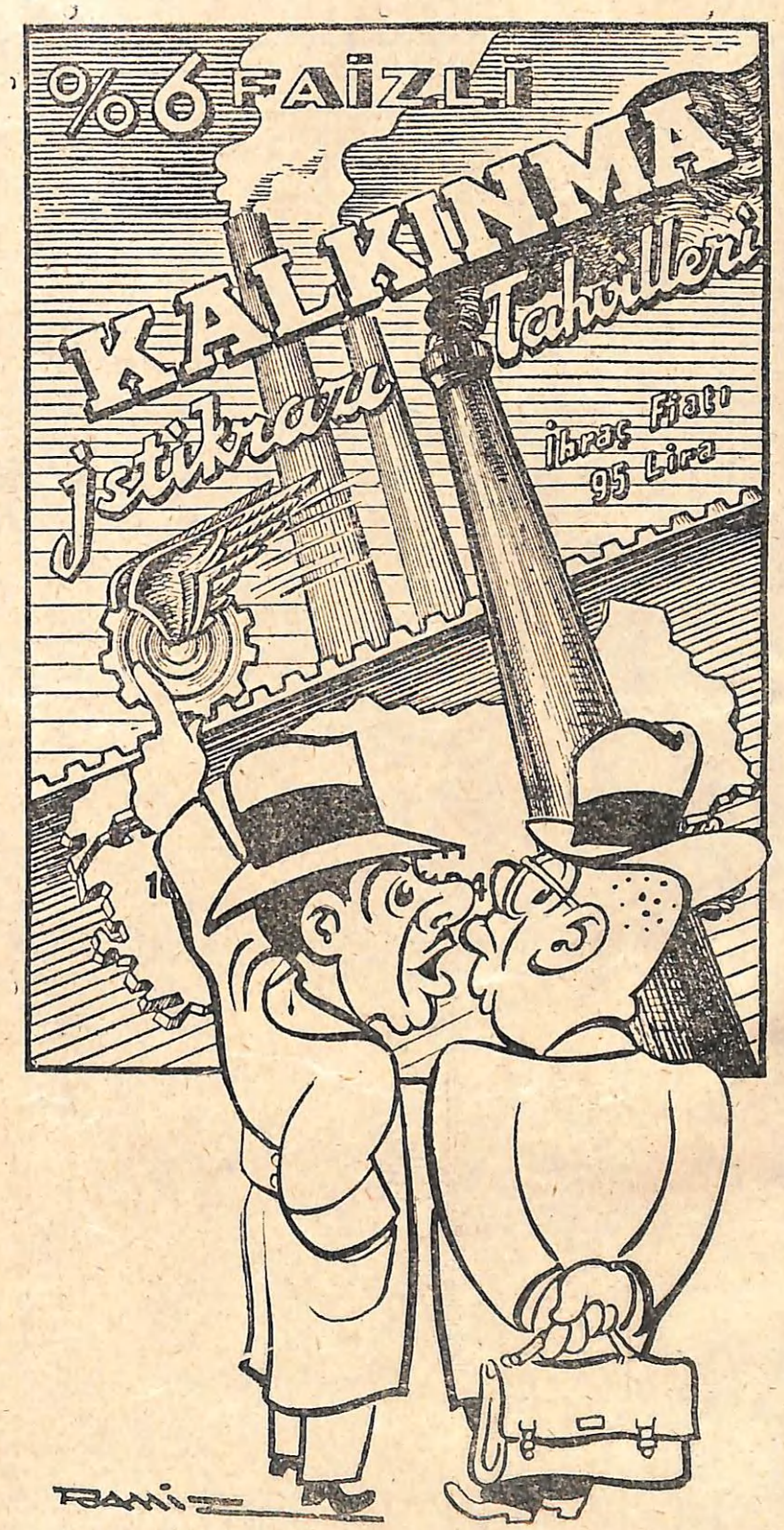

— Devlet, iktisadiyatımızda (kalkınma) yapmak için bir istikraz yapıyor.

— İnşallâh hakkında bir kalkınma yaparlar da sanatkârlarımız afişlerdeki iktisat timsalini böyle yokuş aşağı uçurmazlar !

Hacı Ağalar Albümü

Birinci ve ikinci basılışları bir hafta içinde tükenen ve harbin ortaya çıkardığı bu yep yeni tipin harikulâde gülünç maceralarını gösteren bu nefis albüm üçüncü defa olarak

Yılbaşında satışa çıkarılıyor

Elli kuruştur *Şimdiden sipariş veriniz*

Çömezin Röportajları:

24

Renklerle Konuşuyor

o

Çizen: RAMİZ

Çömez — Sizi hangi ressam nerede kullanır?

Yeşil — Ressam Lütfi Kırdar İstanbul manzaralarında kullanır..

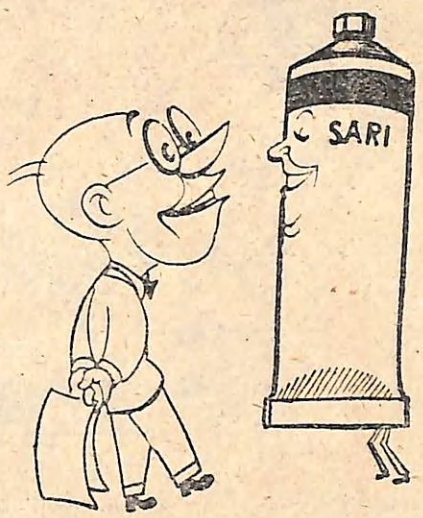

Çömez — Siz hangi portrelerde kullanılırsınız?

Sarı — Yedi Eylûl kararlarından sonra halkın benzinde..

Çömez — Maşallah bugünlerde fazla sürülüyorsunuz.

Kara — Eksik olmasınlar yapılan her işte beni unutmuyorlar!

Çömez — Neden böyle mahçup duruyorsunuz?

Ak — Yüz resimlerinde artık eskisi gibi işe yaramıyorum da ondan!

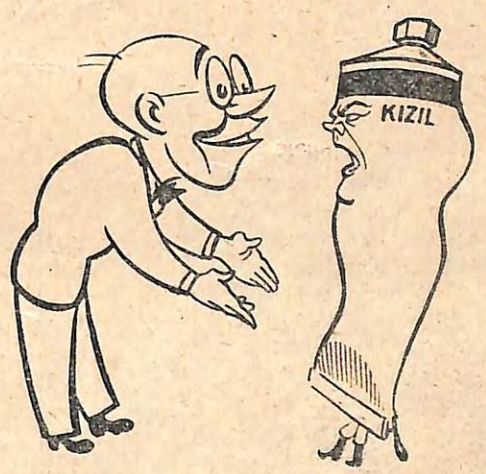

Çömez — Niçin bugün dünya senden nefret eder?

Kızıl — Tehlikeli bir hastalığı hatırlatırım da ondan!

Çömez — Sizi nerelerde kullanırlar?

Gülpembe — İktidar mevkii beni her yerde kullanır!

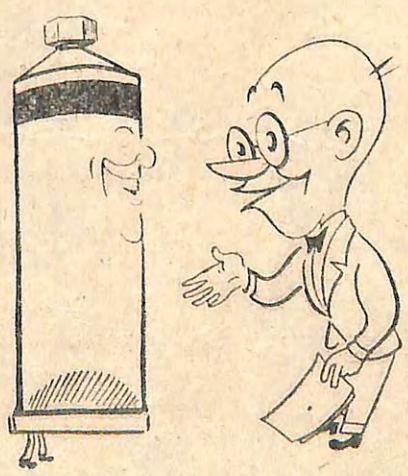

Çömez — Senin rengin nedir?

Adsız — Benim rengim yoktur, ne kokar ne bulaşırım!

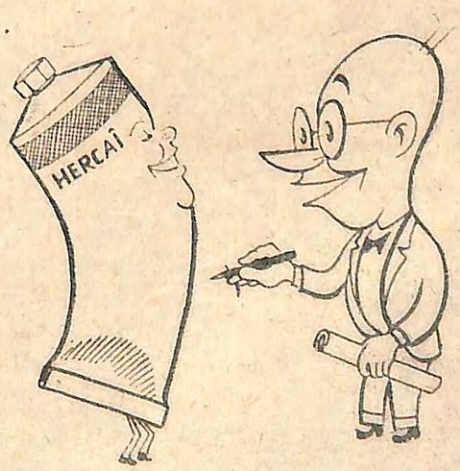

Çömez — Nerede kullanılırsın?

Hercaî — Aşkta, maşkta, sözde, gözde!

Hikâye

Şapkanın Altı

Yazan :
ÇALÇENE

Sık asma yapraklarının gölgelediği bahçe her zamanki sessizliği içindeydi. Öğle sıcağı o kadar bastırmıştı ki, sabahtanberi öten bir cırcır böceği de susmuştu. Fakat, asmalı kahvenin meşhur damacıları, başları önlerinde sürecekleri taşları süzüyorlar, ustaca bir manevra yaparak karşılarındaki hasımlarını yenmeğe uğraşıyorlardı.

Bu kahve, her sınıf halkın mütekaidini bir araya toplayan bir yerdi. Boş vakitlerini dama oynamakla geçirirler, dünya hâdiselerini takip bile etmezlerdi. Yalnız üç ayda bir gazeteleri gözden geçirirler, maaş alacakları günü öğrenmek isterlerdi. Arada bir de dertleşirlerdi :

— Yahu, bu dünyanın hali ne olacak ? Herşey ateş pahasına çıktı. Pırasanın kilosu bile altmışa. Bilmem ne yapacağız ?

Sonra gene dama masasına geçilir, günlük vazifeye başlanırdı.

Hani, arada bir de zorlu maçlar olmaz değildi. Bilhassa tapu mütekaidi Rakım efendiyle, Sava usta arasındaki partilerin zevkine doyum olmazdı. Onlar, bir taraftan taşlarını sürerler, öte taraftan da birbirleriyle çene yarıştırılar, çeşitli nükteler yaparlar, etraflarına halka olmuş seyircileri gülmekten kırarlardı.

O gün gene bu zorlu maçlardan biri daha yapılıyordu.

Rakım efendi taşını ileri sürerken :

— Hamle ya kâfir !

diye bağırıyor, Sava usta ona bir açmaz hazırlıyor ve cevap yetiştiriyordu :

— Dinince dinlen !

Etraftakilerin gülüşmeleri arasında, oyun devam ederken, Rakım efendi hakikaten mahirane bir oyun çevirdi ve Sava ustayı kıskıvrak bağladı. Bunu gören dama meraklılarından yaşlı doktor Behçet bey :

— Bravo !

diye bağırdı, eliyle de Rakım efendinin kasketli başını okşadı. Fakat birden Rakım efendiye bir hal oldu. Gözleri döndü, ayağa fırladı, ağzından salyalar aka aka doktor Behçet beye bağırmağa başladı :

— Alçak, sefil ! Mendebur, hayasız !

Başta doktor Behçet olmak üzere kahvedeki herkes şaşkına dönmüştü. Bu ne demekti ? Doktor Behçet bey, herkesin hörmet ettiği, saydığı bir adam olmakla beraber, Rakım efendi de gayet sakin, gayet edepli bir adamdı. Buna ne olmuştu böyle ? Kaldı ki, doktor da onu kızdıracak bir şey yapmamıştı. Halbuki o, durmadan, salyalarını akıta akıta bağırıyordu :

— Utanmaz, arlanmaz !

Kendisini teskin etmeğe :

— Canım ortada bir şey yok ! demeğe kalkanlara :

— Siz karışmayın, bilmezsiniz ne melun, ne akreptir o !

diye söyleniyordu. Velhasıl, bağırdı, çağırdı, söylendi, kapıdan fırladı, gitti.

İşin en garibi doktorun hayreti idi. Şimdiye kadar Rakım efendiyle arasında bir şey geçmediği gibi, hastalandığı zaman onu uzun boylu tedavi etmiş ve beş para da almamıştı. Süklüm, püklüm bir masaya çekilmiş, başını önüne eğmişti. Bu işe gülmeli mi, ağlamalı mıydı.

Bir aralık masaya Tevfik beyin yaklaştığını gördü. Dudaklarında ince bir tebessüm belirmiş, kendisine soruyordu :

— Rakım efendinin sana niçin küfr ettiğini biliyor musun ?

Doktor Behçet bey, bam teline basılmış gibi birden canlandı :

— Yoo ! dedi. Neden küfr ettiğini sen biliyor musun ?

Tevfikin dudaklarındaki tebessüm bir az daha mânâlanmıştı :

— Tabii !

diye cevap verdi.

— Aman söyle allasen, neden?

Tevfik bey kıs kıs gülüyordu :

— Hiç dikkat ettin mi bilmem? Rakım efendi başından kasketini katiyen çıkarmaz. Sebebi de başının kel olmasıdır. O, bu özürünü saklamak için elinden gelen her şeyi yapar. Halbuki sen, onun başını okşadın. Kasketi kımıldadı, o da, bunu mahsus yaptığını, kelini herkesin gördüğünü sandı. Düşün ki, bu günlerde de Güneş isminde bir genç kızla evlenmek istiyor. İşte bütün kızgınlığı bundan !

★

Aradan yirmi gün geçmişti. Rakım efendi, Sulh mahkemesinden aldığı bir davetiye üzerine adliyeye gelmişti. Bir de ne görsün ? Asmalı kahvenin bütün gedikli müşterileri hep orada. Meğer doktor, hepsini şahit olarak çağırtmış !

Birden mübaşirin sesi koridoru inletti :

— Rakım. Doktor Behçet. Rakımmm !

Müddeti ömründe mahkeme nedir görmemiş olan Rakım efendi, doktorun arkasından salona girdi ve birden mübaşirin ihtarıyla karşılaştı :

— Şapkanı çıkar !

O, aptal aptal etrafına bakınırken, mübaşir, yanına yaklaştı, adeta hiddetlenmişti. Şapkasını başından kaptığı gibi eline tutuşturdu.

Doktor Behçet bey, bıyık altından gülümsüyor, yan gözle yıkılmış, harap olmuş bir hale gelen Rakım efendiye bakıyor, onun yer yer elyafı dökülmüş bir Hindistan cevizini andıran kel kafasına baktıkça sanki içi açılıyordu.

Terzi — Müsaade ediniz, boyunuzun ölçüsünü alayım...

Kadın — Ah bu erkekler, bir kadın gördüler mi, hemen boyunun ölçüsünü almağa kalkarlar !

Düşman

Kadın, birden hatırlamış gibi elleriyle şakaklarını kavradı:

— Eyvah, dedi Yılbaşına hiç bir şey kalmadı. Kocam Londra'da. Keşki ona bir tebrik kartı yazsaydım.

Arkadaşı âdeta şaşırdı:

— Ayol, dedi. Düşmanlara tebrik kartı yazmak da yeni âdet mi oldu?

Mâruf yer

Mazhar Osman bir gün timarhaneden bir yere telefon edecekti. Bakırköy santralini açtı. İstediği numarayı söyledi, bekledi, cevap gelmedi. Nihayet kızarak:

— Bana baksanıza! diye bağırdı. Ben kim'm, biliyor musunuz?

Santral memuresi cevap verdi:

— Kim olduğunuzu bilmiyorum amma, nereden telefon ettiğinizi biliyorum.

Horoz inciden ne anlar!

Heykeltraş Kenan sözde çapkınlardandır. Gazinoda hizmet eden kıza takılmak istedi:

— İsminizi sorabilirmiyim?

— İnci, efendim.

— Ya! Ne güzel isim. E, söyleyin bakalım; masallardaki İnci Sultan mısınız yoksa?

Kız güldü:

— Hayır, dedi, horozun tesadüf etmediği inci.

Bozuk iş

Çok müsrif, çok dalavereci bir adamdı. Nereye gitse, orasını mutlaka zarara sokar, kendi menfaatini herşeyin üstünde tutardı. O hale gelmişti ki, artık hiç bir yerde iş bulamıyordu.

Bir gün kendisini tanıyan iki arkadaş konuşuyorlar, ondan bahsediyorlardı.

Biri:

— Kimbilir, dedi. Ne müşkül vaziyettedir. Belki de para sıkıntısı çekiyordur.

Öteki hemen atıldı:

— Hiç de değil. Ağabeylerinin yanında çalışıyor, işleri çok iyi.

İlk söz söyliyen âdeta üzüldü:

— Vah, vah, dedi, eğer onun işleri iyise, mutlaka ağabeylerininki bozulmuştur!

Kadın aklı

Kadınların siyasette muvaffak olamıyacakları, çünkü hiç bir kadının sır saklayamadığı ileri sürülmüştü.

Cinsi lâtifin müdafaa vekili mantıklı konuşan bir kadın:

— Af edersiniz, dedi. Kadınların sır saklamaktaki mahareti meşhurdur. Meselâ ben, 24 yaşımdanberi yaşımı saklarım.

Toplantının biricik erkeği olan Sabah fotoğrafhanesi sahibi İsmail İsel:

— Evet ama, dedi, nihayet bir gün doğruyu söylemeğe mecbur olacaksınız.

— Ne münasebet! Yirmi senedir sakladığım bir sırrı ifşa edermiyim hiç!

Yiyen ve yemeyen

Değerli sanatkâr Muammer Karaca oldukça zayıftır. Büyük üstad Yayha Kemal ise inadına şişman. Muammer ne kadar az yemek yerse, üstad inadına boğazına düşkündür.

Geçen gün Park Otelde karşılaştılar. Hal hatır sordular. Bir aralık Yahya Kemal Muammeri süzdü:

— Yahu, nedir senin bu perhizin! dedi. Et yemezsin, yağlı yemek yemezsin... Seni gören, Türkiyede kıtlık var zanneder.

Muammer boynunu büktü:

— Evet, dedi, fakat seni gören de her halde bu kıtlığı sen yarattın, sanır.

Birçok okuyucularımızdan aldığımız mektuplarda birinci cildin hangi sayıda biteceği ve cilt yapılıp yapılmayacağı soruluyor. Her yirmi altı sayı bir cilt olacak. İsviçreye renkli bezler ısmarladık, pek yakında gelecek olan bu bezlerle (Mizah) okuyucularına eşsiz bir sanat eseri verecektir.

Merhamet sahibi

Persefon muharriri meşhur şair Salih Zeki ile tüccar muharrirlerimizden İbrahim Hoyi otobüse bindiler, yer vardı, oturdular. Sonradan kalabalıklaştı. Bir aralık, Salih Zeki gözlerini sıkı sıkı yumdu. İbrahim Hoyi:

— Ne o? hasta mısın? diye sordu.

Salih Zeki, gözlerini açmadan cevap verdi:

— Hayır, yalnız kadınların ayakta kaldıklarını görmeye tahammül edemiyorum.

Mahv olan biri var!

Genç piyanistlerimizden biri konsere hazırlanıyor, gece gündüz durmadan çalışıyordu.

Birgün arkadaşları ondan bahsederlerken biri:

— Bu kadar çalışması fazla, dedi. Doğrusu, kendisini mahvediyor.

Mecliste bulunan meşhur opera artisimiz Nurullah Taşkıran cevap verdi.

— Pek zannetmiyorum. O daha ziyade Chopin'i, Beethoven'i, Liszt'i mahvediyor.

Sözün doğrusu

Topkapı Müzesi Müdürü Tahsin Öz gittiği bir otelin kapısında "lûtfen ayaklarınızı siliniz" yazıyordu. Fakat Üstat, içerisini son derece pis, berbat bir halde buldu. Ertesi sabah otelden ayrılırken, kapıdaki yazının üstüne bir satır ilâve etti:

"Dışarı çıkarken"!

Sahibi ve yazı işlerini
fiilen idare eden RAMİZ GÖKÇE
Basıldığı yer:
PULHAN MATBAASI — İstanbul

TOMBUL TEYZE

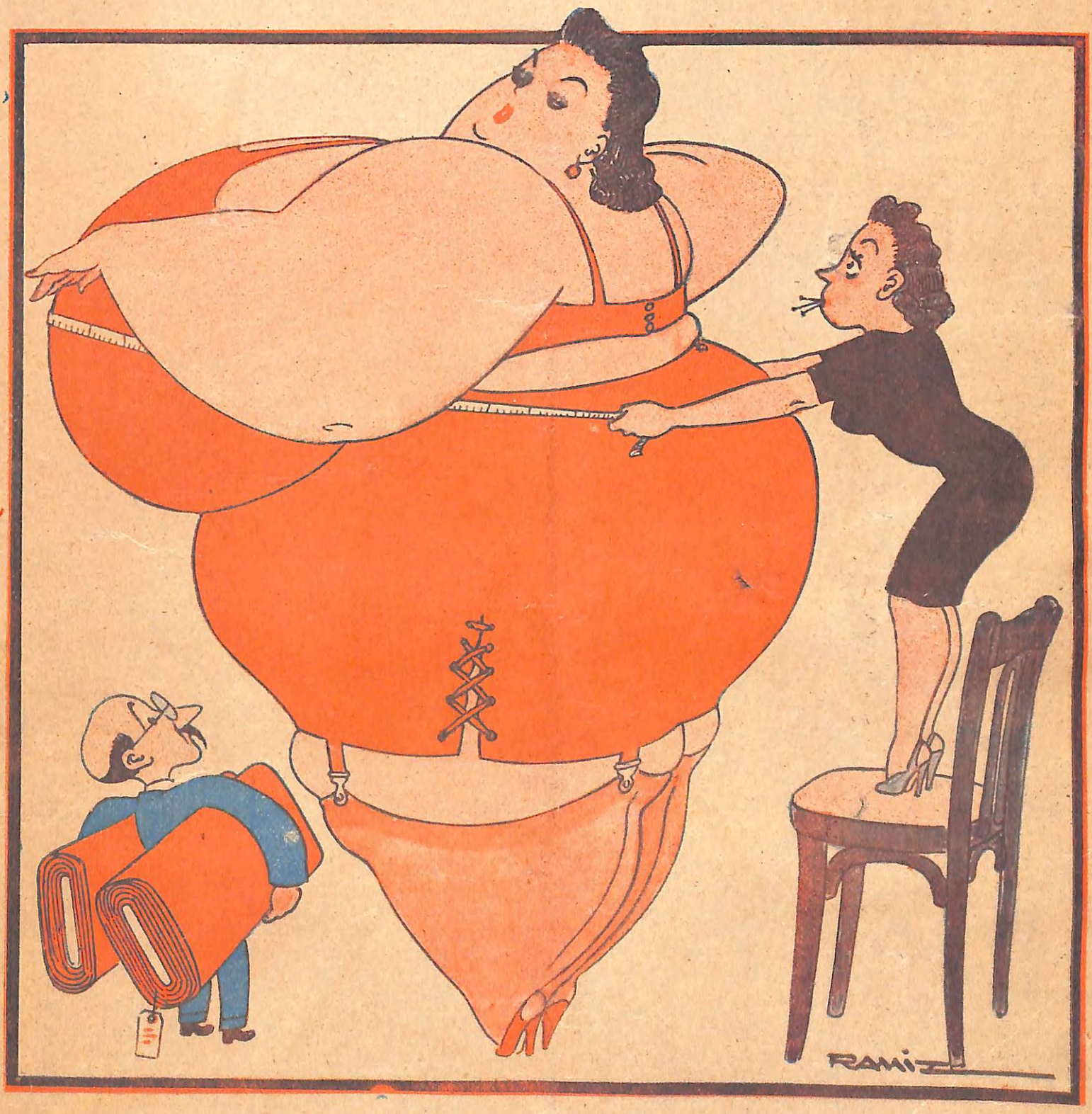

Tombul Teyze Nişan merasimine elbiseler diktiriyor:

Tombul Teyze — Madam, neden şikâyet ediyorsun, kumaşlar mı yetişmiyor?

Terzi — Ne kumaşları? Mezuralar yetişmoor, ağnadın!

T.T POSTASI

MİZAH: Sıska Dayı

S — Düğünümüzün nasıl olacağını sorabilir miyim?

C — İktisadî sistemin bir defa daha bozulup da pamuk buhranı ihtimali karşısında kızıma başkaları tarafından el konmasını önlemek için kendisini sahife aşırı komşumuz (Çömez) e şimdiden nişanlamayı münasip buldum. Önümüzdeki hafta bu mutlu olayı bir çok memleket yazar ve çizerleri huzurunda münasip bir tören ve şölenle kutlayacağız. Dost okuyucularımıza tenezzül hediyelerle saadetimize iştirak etmelerini ilâna seni memur ettiğimi bildiririm.

Refikai hayatın TOMBUL TEYZE